

Fürge ürge

BESZÁMOLÓ

A projekt témájául a természetvédelmet választottam. Célul tűztem ki az Ürge-mezei tanösvény természeti kincseinek megismerését. A megvalósítás érdekében vendéget hívtam, és egy túrát terveztem a tanösvényre.

A gyerekek a maguk választotta csoportban kezdték meg a munkát. A csoportalakítás után megbeszéltük programunkat, kitűztük célunkat, feladatainkat a három nap során. Vendégünk Sáfrány Szilvia, az Ökocsga Közhasznú Egyesület egyik vezetője, az Ürge-mező kiváló ismerője képek, történetek segítségével virtuálisan végigvezetett bennünket a tanösvényen. A gyerekek előzetes tudását is előcsalogatva bemutatta az itt élő növényeket és állatokat, ismertette eszei értéküket. Beszült arról is, mit jelent a védett növény, védett állat fogalma. Megismerték a tájvédelmi körzet jelét, a fehér kócsagot, és az ürge-jelét, mely mutatja az utat az Ürge-mezőn. Fontos tudnivaló volt, hogy mit tehetünk és mit nem a tanösvényen, illetve bármely kirándulásunk során. Örömmel nyugtáztam, hogy e szabályok közül nagyon sokat ismertek már a gyerekek. Gondolataikat, véleményüket pontosan fogalmazták meg, sok okos kérdést tettek fel vendégünknek. Szilvi távozása után a csoport tagjai egyrészt az általuk gyűjtött könyvek, képek segítségével, másrészt az általam kínált anyagból válogatva kooperatív technikával bemutatták az Ürge-mező jellegzetes növényeit, állatait. Ebben a helyzetben gyakorolhatták az együttműködésre épülő csapatmunkát. Következő feladatunk memóriajáték készítése és használata volt. Nehezítésként meg is kellett nevezniük a képen látható növényeket, állatokat. A készítés során együtt kellett működniük, a játékban fejlődött megfigyelőképességük, emlékezetük.

A második napon nagytárcsával, távcsővel, fényképezőgéppel, iránytűvel felfegyverkezve túrázni indultunk az Ürge-mezőre. Az út elején elolvastuk a természetjárás szabályait. Örömmel nyugtáztam, hogy nagyon sok mindent (pl. Csak a lábnyomodat hagyd itt, és az emlékeidet

vidd magaddal!) megjegyezték az előző napon hallottakból. Bár csak most ébrednek a pusztai élővilág, mégis sikerült megfigyelnünk a szöcskéket, láttunk egy őzcsapatot, és körözött felettünk egy rétisas-pár. Póklyukakat is felfedeztünk, de lakójuk nem mutatkozott. Lázasan kutattuk a hangyaleső jellegzetes tölcsérét, de ez nem akadt utunkba. A növények közül megcsodáltuk a zuzmót, a sarjadó füvet. Megfigyeltük a homokpuszta buckáit, a szél építő és romboló munkáját, és sajnos láthattuk az emberi pusztítás nyomait is. Miközben nagyon sok élménnyel gyarapodtunk, fejlődött a gyerekek állóképessége, megfigyelő képessége, emlékezete. Betartottuk a viselkedési szabályokat a természetvédelmi területen, felelősséget vállaltunk a cselekedeteinkért, törekedtünk a természeti világ megismerésére.

A harmadik napot a produktumunk elkészítésével kezdtük, kooperatív technikával dolgoztunk. Felhasználtuk a memóriakártyákat, melléttük nagy alakban a képeket, a gyerekek aláírták a rajta látható növény vagy állat nevét, többnyire emlékezetből-így alkalmazták új tudásukat. A következő feladat társasjáték készítése volt. Csoportban dolgoztunk. Együttműködésük, döntési készségük fejlődött, mert közösen alkották meg a játékmezőt, a játékszabályt, kártyákra önállóan fogalmazták meg a természetvédelmi szabályokat, melyek betartásával illetve megszegésével juthattak előre, vagy léptek vissza. Közben fejlődött kreativitásuk, szépérzékük is, valamint ügyelniük kellett a hatékony időbeosztásra, hogy maradjon kellő idejük a játék kipróbálására. A projekthét zárásaként megnéztük a többi csoport alkotásait, megbeszéltük, mit tanulhattunk a látottakból.

Krasznavölgyiné Kiss Etelka

Paks, 2014. március 14.